

SEPSISZENTGYÖRGYI EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ

Szentháromság vasárnapja

Egyházunk a Szentháromságot ünnepli ezen a vasárnapon. Hitünk szerint egy Isten van, aki három személy: az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Ezt a három isteni személyt nevezük egy szóval Szentháromságnak. Emberi értelmünk számára azonban meglehetősen felfoghatatlan, hogy miként lehetséges ez, hogyan is kell mindezt értenünk. Azt könnyen beláthatjuk, hogy nem egy különleges matematikai rejtélyről vagy megoldhatatlan számtani feladványról van szó a Szentháromság esetében.

Az első keresztény századoktól fogva egyházatyák és hittudósok egész sora foglalkozott a Szentháromsággal, illetve azzal, hogy milyen viszony, kapcsolat áll fenn az Atya, a Fiú és a Szentlélek között. Azzal mindenki egyetért, hogy amit tudunk, azt Isten kinyilatkoztatásából tudjuk, mert emberi értelmünk semmiféle bölcselkedő okoskodással nem képes megközelíteni a Szentháromság lényegét. Az is egyértelmű ugyanakkor mindenki számára, hogy a Szentháromság titok, mégpedig hitünk egyik legnagyobb és legfontosabb titka.

A Szentháromság titkának megismeréséhez tehát nem az emberi bölcsességnek kö-

szönhetően jutottunk el, hanem az isteni kinyilatkoztatásból tudjuk. Már az ószövetségi időkben is Atyának tekintették Istent, akit a világ teremtetőjeként és gondviselőjeként tiszteltek.

Amikor Jézus kinyilatkoztatja az embereknek Istent, akkor bepillantást enged a szentháromságos Isten belső életébe és elmondja azt a rendkívül fontos igazságot, hogy Isten Atya a Fiúhoz való viszonyában, s ugyanígy Jézus is az Atyához való viszonyában Fiú. Nem véletlen elszólás volt ez a kinyilatkoztatás Jézus részéről, hanem azt a célt szolgálta, hogy megismertesse velünk az

igaz Istent, Jézus által megtudjuk, hogy Isten egység a Szentháromságban, s a három isteni személy szereti egymást. Az isteni szeretet nem fordul csupán önmaga felé, hanem az Atya teremtő és gondviselő tevékenysége, a Fiú megváltói műve és a Szentlélek megszentelő jelenléte révén szüntelenül kiárad az emberek felé.

Úgy tűnik tehát, hogy a Szentháromság titkához nem csak elméleti módon közeledhetünk, hanem egy nagyon is gyakorlati úton, a szeretet jelenlétének felfedezése útján is eljuthatunk.

Gyakran emlegetjük, hogy Isten elsősorban nem tanítást akart velünk közölni, hanem önmagát és szeretetét. Keresztény életünk sem elsősorban egy elvont, elméleti tanítás megismerése és megvalósítása, hanem sokkal inkább egy személynek a megismerése és követése, azaz Krisztus-követés. A Szentháromsággal kapcsolatban se az értelmi megközelítés legyen a legfontosabb számunkra, hanem az, hogy Istennel, azaz az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel éljünk! Szent János apostol írja első levelében a következőket: „Isten szeretete abban nyilvánult meg irántunk, hogy egyszerűlt Fiát küldte a világra, hogy általa éljünk” (1Jn 4,9). Majd ezzel folytatja: „Abból ismerjük meg, hogy Istenben maradunk, ő meg bennünk, hogy a Lelkéből adott nekünk” (1Jn 4,13). Isten minden embert üdvözíteni akar. E szándék megvalósulása érdekében küldi el a mennyei Atya a mi emberi világunkba a megváltó Fiút és pünkösdkor a megszentelő Szentlelket. Az isteni üdvözítő szándékot az ember a hit és a megtérés által fogadja el, amelyet a keresztségben nyilvánít ki. A Szentháromság nevében megkereszteltek tehát életközösségbe, szeretetközösségbe kerülnek az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel.

Horváth István Sándor

Mindenható Isten!

Neked szentelem egész életem.

Szüntelenül törekszem megismerésedre és akaratom teljesítésére. A te szeretetedet szeretném viszonzni és továbbadni embertársaim felé. Segíts engem méltó keresztény életet élni, hogy mindig az Atya gyermekének, a Fiú testvérének és a Lélek templomának érezhessem magam! Mennyei Atyám!

Köszönöm neked az életem és hálás vagyok gondviselő szeretetedért és megbocsátó irgalmadért.

Jézus Krisztus!

Köszönöm neked, hogy megváltottál és az Atyához vezetsz!

Szentlélek Isten!

Köszönöm, hogy megszenteled életem és sugallataiddal megmutatod az üdvösségre vezető utat!

Himnusz a Szentháromsághoz

Most jöjj, Szentlélek, szállj közénk,
Atyát s Fiút ki egybekötsz,
szívünket, kérünk, tölts be
kegyelmed égi ereje.

Száj, nyelv, ész, érzék és erő
zengjen hitvalló éneket,
a lánggal égő szeretet
gyújtson tüzével szíveket.

Hadd ismerjük meg az Atyát,
és értsük általad Fiát,
s ki mindkettőjük Lelke vagy,
higgyünk örök időkön át.
Ámen.

Úton járók eledele

Az Eucharisztiahoz többszörös értelem-ben kapcsolódik a vándorlás képzete. Amikor „úton járók eledelének” mondjuk, az egész földi életet vándorútnak fogjuk fel. „Míg e testben vándorként élünk, távol járunk az Úrtól” – írja Pál apostol (2Kor 5,6). „A hitben élünk, a szemlélet még nem az osztályrészünk” – folytatja máshol (2Kor 5,7). Az Eucharisztia olyan táplálék, ami a hitünket növeli, erősíti, ami egyszerű, mint az úti eledel, és segít mindvégig kitartani. Ha pedig – manapság talán ritkábban – „szent útravalónak” nevezzük, a haldokló, „odaát-ra” készülő hívő megerősítését és vigasztalás-át értjük alatta. A járvány idején egy kicsit mi is megérezhettük, mennyire nem természetes, hogy magunkhoz vehetjük Krisztus testét, és milyen erőt ad a jelenléte, így azt is könnyebben megértjük, hogy az élet múltandóságával közvetlenül szembesülve mennyit jelent, ha azt mondhatjuk: Krisztus meglátogat és megerősít.

A vándorútnak és végső megérkezésnek közös jellemzője, hogy alapvetően folytatódó, előttünk megnyíló útról van szó. Az Eucharisztia olyan eledel, amely megnyit a jövőre. Az táplál benne, akivel egyszer majd színről színre találkozunk, bár most rejtőz-ködik a szentség színe alatt és embertársainkban is. Ehhez képest bizony különös, hogy első olvasmányunk inkább egy valaha volt zarándoklat és csodás táplálás emlékét idézi: Izrael pusztai vándorlását, amikor mannat adott neki az Úr.

Mit jelent az „úton járók eledele” vissza-tekintve, a pusztai vándorlás bibliai negyven évére gondolva? Mózes beszéde, amelyet a Második Törvénykönyv költői közvetlen-séggel idéz, a derűs szegénység – hálás gaz-

dagság tipikus fogalompárjára épít. Akkor szegény voltál, pusztai vándor, és az Úr gondoskodott rólad – most már szinte gazdag vagy, megállapodott, kőfal véd majd, és földed termését eszed, ne feledd, hogy ez is Isten ajándéka. Utólag könnyű elhinni, hogy régen szegénységben, de nagy szeretetben éltek az emberek. És néha valóban így volt. Az úti eledel, a kimondhatatlan, titokzatos „valami”, a manna, amellyel a vándorok táplálkoztak, először is ezt az első szeretetet idézi, és ezt akarja éleszteni.

Mózes szavai azonban újabb fordulattal jőzanságra intenek. Ő először – illetve az olvasmányban idézett, kiragadott versekben – nem a nép nagyobb szeretetét, hanem Isten nevelő szándékát hangsúlyozza. „Az Úr, a te Istened, negyven éven át vezetett a pusztában, hogy megsanyargasson, próbára tegyen, megvizsgálja a szívedet... Sanyargatott, és hagyta, hogy éhez, aztán mannával táplált, amelyet nem ismertél...” Van a hitnek, a valásnak egy ilyen olvasata, amely a nehézségben Isten pedagógiáját látja. Isten megsanyargat, hogy alázatra neveljen, hogy megtudja, mi lakik a szívünk mélyén, végül meg-

azért, hogy szabadabbá tegyen: „Hogy megtudd, nem csak kenyérral él az ember.” Szabad vagy, ha be tudod fogadni azt, ami van. Ha élni tudsz azzal, ami van, és nem keresel mást. Szabadnak kell lenned, hogy a mannát ízleld, és benne Isten nevelő próbatételét - hogy fel ne fuvalkodj, és azt ne mondd, neked már senki nem mutathat újat.

„Mannával táplált, hogy megtudd... az ember igével él, amely Isten ajkáról való.” Ha a manna „Isten ajkáról származó ige”, akkor újabb módon előremutat Krisztusra. Hiszen ő maga az Ige, akinek szeretete mindannyiunkat szólít, akinek igazsága és szépsége beragyogja a világot. A darab kenyérben a hívő „látja” Krisztus jelenlétét. Krisztusban a hívő tudja és bízva fogadja a Mindenható szeretetét. A szeretet biztató tapasztalata – végül bármilyen, még fogyatékos formáiban is – megnyitja a hitre, megnyitja az élet befogadására.

Már megint a jövőről beszélek. Arról, mennyire más lehetne az élet, ha egyszerűen és teljesen képes lennék befogadni Isten szeretetét és az emberekét is. Ha ez lenne a táplálékom, mint Jézusnak az Atya akarata. Mintha Isten maga is a jövőbe hívna: „Kiviszem a pusztába, és a szívére beszélek...” (vö. Oz 2,16)

Martos Levente Balázs

„Jézus feltárja nekünk Isten minden egyes ember iránti végtelen szeretetét. Ebben a csodálatos Szentségben, a legnagyobb szeretet nyilvánul meg”

XVI. Benedek pápa:
Sacramentum caritatis I.

Aquinói Szent Tamás imája
Úrnapjára

Zengd a titkot, hangos ének,
Zengd a Testet és a Vért,
Mít gyümölcse szüzi méhnek
Ontott, mint királyi bért,
A világ minden bűnének
Bőséges váltságáért.

Lett az Isten egy közülünk,
Embertestbe öltözött,
Ige magvát (üdvözlünk)
Szórta szét a nép között
S e csodát szerezte ülnünk,
Mielőtt elköltözött.

Végző este megfogadta
Régi törvény szent szavát:
Mint a törvény tenni szabta,
Úgy rendelte asztalát,
Étekül hogy általadta
Enkezével önmagát.

Az Igének igéjére
Testté válik a kenyér.
Lesz a színbor Krisztus vére,
Bár szemed hozzá nem ér.
Ezt a hű szív hogy felérje,
Itt a pusztá hit segél.

Hát e nagy szentség elébe
Hódolattal jöjjetek.
Ó bizonyosságok helyébe
Új szer ád itt életet.
Érzék nem hat rejtekébe:
Itt csak élő hit vezet.

Az Atyának és Fiúnak
Hajtsunk térdet és fejet,
Kettejüktől származónak
Egyenlőkép tisztelet:
Háromságban egy Valónak,
Földön és a föld felett.

Ők egyházközségünk zsengei, akik a múlt hónap 14-én első alkalommal járultak szentáldozáshoz, vehették magukhoz Jézus Krisztus testét és véréét. Ők a jövő, akik Isten, a szülők, papbácsik és a felkészítők segítségével a jó útra tértek. Imádkozunk értük és kérjük a Teremtőt tartsa meg őket ezen az úton, mely szép jövőt, életüknek értelmet biztosít, és soha ne engedje erről az útról letérni és másfelé indulni. Maradjon a Barátuk, Tanítójuk, Vezérük!

1. Bențe Milán	17. Kiss Gergely	33. Olosz Panna
2. Bujdosó Lázár	18. Kis Márton Márk	34. Orosz Tímea
3. Czine Joó Dániel	19. Kocsis Anasztázia	35. Péter Dávid
4. Drăgănel Krisztián	20. Koncz Gyopárka	36. Péter István Márton
5. Fábíán Olivér	21. Korpos Zselyke Lili	37. Ruzsa Andrea P.
6. Farkas Tamás	22. Kovács Kata	38. Sandu Patrícia
7. Gál Tímea Boglárka	23. Kozma Gergő Károly	39. Szabó B. Mátyás
8. György Bence Attila	24. Kulcsár Ákos István	40. Szász Viktória E.
9. György Imola	25. Majlát I. Tamara	41. Sava Norbert
10. György Tihamér	26. Máthé Adrienn	42. Szebeni Janka
11. György Szakács Előd	27. Mihály Iringó	43. Szilágyi Ábel
12. Györgyjakab Pál	28. Molnár András	44. Szmolka Ágnes
13. Horváth Ármin	29. Molnár Sára	45. Szmolka Eszter
14. Ilyés Jázmin	30. Molnár Szintia	46. Ütő Borbála
15. Józsa Boróka	31. Nagy Octavian	47. Veress Nóra
16. Juhász Regő	32. Nagy Zalán Péter	48. Zoltáni Vivien Adrienn

Szilágyi Ferenc Hubart:

Könyörgés Szent Lászlóhoz

Szent László, merre jársz, hová vitt az utad?
Rablóhordák után szemed merre kutat?
Fent örök a béke, itt lenn dűl a pogány,
bús, bujdosó néped nyeAli rút ingovány.

Zabolátlan, duhaj senkik kedve zabos,
idegenek lába emlékeken tapos.
Hitvány siserehad habzó szájjal fűjtat,
lázálmokat kerget tagadva a múltat.

Vér mosta e földet annyi századon át,
csak a szikla őrzi lovad patkónyomát.
Megfogyott, szétzilált árva magyar vár ott,
hogy emelj és forgass dicső csatabárdot.

Térj vissza hát közénk jó sereged élén,
turulmadár -, avagy angyalcsapat-félén,
és ahol egy tépett ország népe szenved,
erős hit kardjával te vágj nekünk rendet!

Somogyi Imre:

Péter

Hívős tavaszéjszaka van.
Lobog a tűz az udvarban...

*Talán te is vele voltál?
Galileus nyelven szóltál!*

*Igaz, hogy szóm galileus,
De nem tudom, ki a Jézus!*

Megkötözve most kísérik...
Valakinek szíve vérzik.
Szíve vérzik, lelke zokog:

Uram, tudom, hitvány dolog.
Megtagadtam szent nevedet,
Te is tagadj meg engemet...

Egy tekintet a menetből,
A tiszta és szent szemekből:

*Péter fiam, tudok mindent,
M megbocsátok, áldd az Istent!
Könnyeidet megszentelem:
Követni fogsz a kereszten!*

Szent Pál apostol:

A szeretet himnusza

Szóljak bár emberek vagy angyalok nyelvén,
Ha szeretet nincs bennem, Csak zengő érc
vagyok vagy pengő cimbalom.
Legyen bár prófétáló tehetségem,
Ismerjem bár az összes titkokat
és minden tudományt. Legyen akkora hitem,
hogy hegyeket mozgassak,
Ha szeretet nincs bennem, mit sem érek.
A szeretet türelmes, a szeretet jóságos,
A szeretet nem féltékeny,
Nem kérkedik, nem gőgösködik,

Nem tapintatlan, nem keresi a magáét,
Haragra nem gerjed,
a rosszat föl nem rója,
Nem örül a gonoszságnak,
De együtt örül az igazsággal.
Mindent eltűr, mindent elhisz,
Mindent remél, mindent elvisel.
A szeretet soha el nem múlik.

Törekedjete a szeretetre!

Elég volt a háborúból, a vérontásból

„Ha teljesítik kéréseimet, Oroszország meg fog térni és békéjük lesz; ha nem, tévedéseit a világra fogja szórni háborúk gerjesztésével és az Egyház üldözésével. A jók vértanúk lesznek, a Szentatyának sokat kell szenvednie, nemzetek fognak elpusztulni. Végül az én Szeplőtelen Szívem győzni fog. A Szentatya föl fogja ajánlani nekem Oroszországot, mely meg fog térni, és a világ egy békés korszakot kap ajándékol.”

Fatimában a Boldogságos Szűz Mária május 13-tól október 13-ig hat alkalommal jelent meg a három pásztor gyermeknek, hogy tolmácsolják az emberiségnek a mennyország üzenetét.

Az idézett felszólítás nem két éve hangzott el, hanem 106 éve! Már akkor egyértelművé vált, hogy a világ békéje nem valósulhat meg Oroszország nélkül. Ameddig nem vesszük komolyan Mária kérését, ne várjuk, hogy minden jobbra fordul. Van megoldás, Mária Szeplőtelen Szívéhez folyamodni, hogy elérkezzen a győzelem, ami nem egyik vagy másik ország háborúban aratott elsőségét jelenti, hanem a teljes kiengesztelődést.

**Elég volt a háborúból, a vérontásból!
Állítsuk meg az öldöklés pusztító gépezetét!**

Sajnos azonban az ember a lehető legrosszabb utat választotta, egy Isten nélküli világ megalkotását. Legyünk egy kicsit kritikusak, nem csak a világi hatóságok vették félvállról a fatimai üzeneteket, az Egyház sem fordított kellő figyelmet rá.

Hosszú évtizedekig halogatták a lépéseket, és akkor már sok minden megkésett volt. Bekövetkezett a második világháború, Oroszország elterjesztette tévtanait, és az Egyház – benne a Szentatya – sokat szenvedett és szenved azóta is. Mert még mindig

nem sikerült a kérést maradéktalanul teljesíteni!

Oroszország továbbra is veszélyt jelent az emberiségre, még mindig „háborúk gerjesztésével” szeretné megváltoztatni a világot.

Ahelyett, hogy felismernénk a jeleket, a modern ember mindent feláldoz a tudomány oltárán. A transzcendenst elutasítja és az ész elsőbbségét hangsúlyozva teremt káoszt és bizonytalanságot. Egyre mélyebb társadalmi feszültségeket generál szegények és gazdagok között, relativizálja a család intézményét, egy törpe kisebbség akaratát erőlteti a többségi társadalomra, üldözi az Egyházat és mindazt, ami képes rendet tenni abban az új világban, amit megalkottak.

Szent II. János Pál pápa erre figyelmeztette Európát és különösen az 1990 után szabaddá vált országok népeit, hogy ne dőljenek be a szekularizáció hazug és álságos reklámjainak, a könnyen jövő gazdagság és jólét hazug illúzióinak. Továbbra sincs ingyen gulyás, (persze ezt nem a pápa mondta) mindenért drága árat kell fizetni. Látjuk az elmúlt 30 év „termését”. Mi magyarok éllovasok vagyunk abban, ahogyan átvettük a nyugat „világmegváltó” újításait. Veszélynek tesszük ki gyermekeinket, unokáinkat, ha továbbra sem halljuk meg Fatima hangját.

A béke megvalósulása a szívekben kezdődik. A kemény és megkeseredett szívek nem tudják befogadni a gyógyulás ellenszereit: a feltámadott Krisztus békére hívó szavait.

Adja meg az Isten, hogy a 106 évvel ezelőtti történések egy új világ hajnala és ne egy új, sötét korszak kezdete legyen.

Bese Gergő

Forrás: vasárnap

Keresztelő **Szent János születése**

Az előfutár, az Úr útjának előkészítője, Keresztelő Szent János életét idézzük fel születése főünnepén.

Márk evangéliumának kezdetén olvasuk: „Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának evangéliuma kezdődik. Izajás próféta megírta: »Nézd, elküldöm követemet, hogy előkészítse utadat. A pusztában kiáltónak szava: Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!« Keresztelő János a pusztában hirdette a bűnbánat keresztységét a bűnök bocsánatára.” (1,1-4)

Az evangéliumokban és Az apostolok cselekedeteiben megőrzött régi igehirdetési formulák egybehangzó tanúságtétele szerint: Jézus nyilvános föllépésének kezdetei Keresztelő Jánosnak a Jordán mellett indított bűnbánó mozgalmába nyúlnak vissza. Lukács evangéliumának (2,30) tanúsága szerint bizonyos, hogy János föllépése előtt a pusztában élt, tehát azon a helyen, amelyhez Izrael végső várakozásai fűződtek. Azonban a messiásjelöltekkel szemben ő nem ígért semmiféle megmentő csodát, amely igazolhatta volna őt. A hagyomány egyetlen csodáját sem említi.

A Lukács-evangélium mondja el János születésének és névadásának csodálatos körülményeit idős szülei, Zakariás zsidó pap és Erzsébet otthonában. János anyja méhétől fogva el volt telve Szentlélekkel. Ő volt tehát Jahve végső időkre szánt prófétája, aki születése, beszéde és tettei által meghozza Izrael népének az üdvösség idejét (Lk 1,15-17).

A János-evangélium Betániát (1,28), később a Szalim közelében lévő Ainont nevezi meg János működési helyéül. Amikor a zsidók meglátták a Keresztelő bőrvével összefogott teveszőr ruháját és szűkös pusztai étkezését (Mk 1,6), legizsibb prófétájukra, Illésre emlékeztek, akin „szőrruha volt, a

derekán pedig bőrvé” (2Kir 1,8), s akinek az akkori zsidóság várakozása szerint a vég előtt vissza kellett térnie, hogy Jahve vagy a Messiás előfutáraként fölkészítse a népet az üdvösség idejére. Jánosban a régi prófétaság szellemének megfelelő új Illés támadt. Meghirdette a régi felszólítást: „Tartsatok bűnbánatot! Térjetek egész emberségekkel Istenhez és az ő eljövendő országához!” (Mt 3,2).

A megtérést követelő keresztiségről Heródes Antipász nem akart tudni. Mint Sámuel, Nátán vagy Illés, a Keresztelő is igaz prófétaként emelte föl szavát az Isten parancsát semmibe vevő tartományi fejedelem ellen, aki elcsábította mostohatestvére feleségét, Heródiást (Mk 6,18). Amiért János Heródes vétkét oly bátran megnevezte, elfogták. Heródiás csak az alkalmat várta, hogy a kellemtlen erkölcsbíró végleg félretegye az útból. Megtalálta a módját, hogy mostohalányának, Szaloménak tánca révén egy nagy ünnep boros hangulatában csapdába ejtse a kéjsóvár vénembert, és szörnyűséges ajándékot követeljen tőle: a rab János fejét.

A Keresztelő tanítványai félreismerték más prófétáknál hasonlíthatatlanul nagyobb méltóságát. Ennek köszönhető, hogy az ősegyháznak egyre jobban védekeznie kellett János személyének túlértékelése ellen. A Krisztusról szóló igehirdetés kényszerítve érezte magát, hogy tisztazza a Messiás prófétai előfutárának szerepét. „A törvény és a próféták Jánosig tartottak. Azóta az Isten országának örömhíre terjed...” (Lk 16,16). Bármily nagy volt is a Keresztelő, „aki a mennyek országában a legkisebb, az nagyobb nála” (Mt 11,11). „Nem ő volt a világosság, csak tanúságot kellett tennie a világosságról” (Jn 1,8). „Nem a Messiás vagyok, hanem csak az előfutára” (Jn 3,28) – mondja maga János önmagáról. Egyszer azonban, Jézus Jordán-beli megkeresztelkedésekor föl kellett cserélődnie a szerepek-

nek: „Nekem van szükségem a te keresztségdre, és te jössz hozzám?” (Mt 3,14).

Az a tény, hogy a későbbi János-szekta utólag elrajzolta a bűnbánathirdető alakját, mit sem változtat a Keresztelő üdvörténetileg páratlan jelentőségén. Isteni küldetésének és prófétai nagyságának örök tanúja lett Jézus azáltal, hogy fölkereste a Jordánnál, és megkeresztelkedve vallomást tett prófétai igehirdetése és Isten népének fölkészítése mellett (Mk 1,9).

Jézus nemcsak az isteni megbízatás dolgában tudja egynek magát előfutárával, hanem az elutasításban is; hiszen egyaránt félreismerik, s megvetéssel és gyanúval fogadják Jánosnak, az előfutárnak és bűnbánathirdetőnek, valamint Jézusnak, az üdvösség meghozójának életmódját: „Eljött János, nem eszik, nem iszik, s azt mondják rá, hogy ördöge van. Eljött az Emberfia, eszik is, iszik is, s azt mondják rá, lám a falánk, szákos ember, a vámosok és a bűnösök barátja” (Mt 11,18-19).

János igazi próféta volt, az utolsó és a legnagyobb a próféták közül. Az evangélium forrásai szerint a bebörtönzött Keresztelő tanítványai útján megkérdezi Jézust, hogy ő-e „az eljövendő”, aki a megjövendölt Bíró lesz, vagy valaki mást várjanak. Jézus az iza-jási üdvösség-prófécia szavaival felel: a vakok látnak, a süketek hallanak, a közelgő istenországát az üdvösség tettei hirdetik. És válaszáat az éppoly komolyan intő, mint vigasztalóan ígéretes boldoggá nyilvánítással zárja: „Boldog, aki nem botránkozik rajtam” (Mt 11,2-6). Sokáig úgy gondolták, a Keresztelő csak látszat, afféle „pedagógiai” kérdést akart fölteni, hogy maga Jézus szüntesse meg tanítványai kételkedését. Mindazonáltal amennyire alaptalan ennek föltételezése, épp oly helytelen lenne azt állítani, hogy a Keresztelőnek kétségei voltak Jézus küldetését illetően. Joggal tehetne föl az

említett kérdést egyszerűen csak azért, hogy Jézus erősítse meg őt – akire küldetése végén a vértanúság vár – hitében, hogy Jézus megjelenése és cselekedetei az ő próféciainak beteljesülései.

János az igaz világosság tanúja – mely világosság a világba jött –, de nem ő maga a világosság (vö. Jn 1,8-10). Ő még teljesen az ószövetségi prófétaság talaján áll. Még nem tesz különbséget a Messiás első és második eljövetele közt. A végső idők Lélek-kíaradását és az ítéletet együtt látja. Még nem tudta, hogy a Messiásnak először Isten kegyelmi idejét kell meghirdetnie, a szenvedésnek és bűnnek alávetett emberiség megváltójaként kell megmutatkoznia, mielőtt újra eljön ítélni, és megszüntetni a világ minden baját és jogtiprását.

Az Egyház Jézuson és Szűz Márián kívül csak Keresztelő Szent Jánosnak ünnepli meg a test szerint való születése napját.

Keresztelő Szent János a takácsok, szabók, vargák, szücsök, pásztorok, vendéglősök védőszentje. Fejfájás és epilepszia ellen is könyörögtek hozzá. Jelképei: Isten bányája, pásztorbot, keresztfa zászlóval, tál levágott fejével, lilium.

*Istenünk, te azért támasztottad
Keresztelő Szent Jánost, hogy
népét előkészítse Krisztus Urunk
méltó fogadására.*

*Add meg Egyháznak a lelki örömek
ajándékát, és vezess mindnyájunkat az
üdvösség és a béke útjára.*

*A mi Urunk, Jézus Krisztus,
a te Fiad által, aki veled él és
uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön örökké.*

Amen.

Forrás: magyarkurir.hu

Pap bácsi, kösd be a cipőmet!

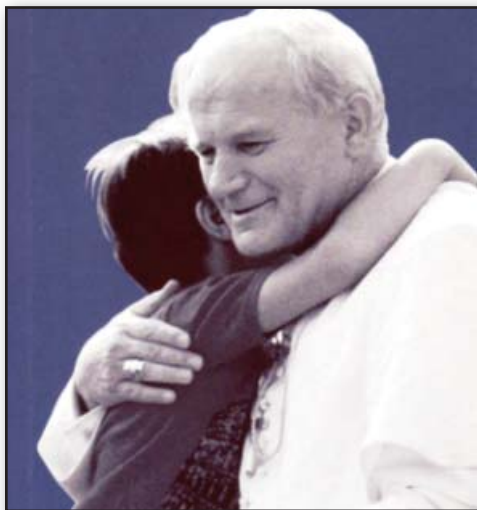
ezzel a címmel jelent meg a Magyar Kurír gondozásában egy Szent II. János Pál pápáról szóló történeteket, anekdotákat tartalmazó kis könyvecske. Az alábbiakban és az elkövetkező lapszámainkban ebből idézünk.

Egy különös áldás

1981. május 12-én, egy keddi napon II. János Pál meglátogatta a vatikáni egészségügyi központot. Miután megtekintette a helyiségeket, és találkozott a betegekkel, kikísérte a központ igazgatója, Renato Buzzonetti doktor, aki egyben II. János Pál orvosa volt. Az orvos még megmutatta a pápának az épület előtt parkoló új mentőautót, és kérte, áldja meg a járművet. II. János Pál, miközben a szenteltvízzel meghintette a gépkocsit, ezt mondta: „Megáldom az első beteget is, akít ez a mentő szállít.” Huszonnégy órával később a pápa maga lett ez a beteg.

Találkozunk a paradicsomban

Arturo Mari, a Vatikán hivatalos fényképezője, aki éveken át élt II. János Pál közelében, több megható történetet mesélt már interjúkban, könyvekben. „Január 1. volt – kezd az egyik leggyakrabban felidézett eset leírását. – Épp befejeztem a munkát, elküldtem az ügynökségnek a képeket és az információkat a Szent Péter-bazilikában a béke világnapja alkalmából bemutatott szertartásokról. 15 óra elmúlt. Alighogy hazaértem, csengett a telefon. Dziwisz püspök hívott, és kért, hogy gyorsan menjek vissza a pápai lakosztályba. Gondoltam, valami fontos dolog történhetett. Magánkápolnájában a térdeplőn térdelt a Szentatya. Mellette egy fiatal fiú ült tolokocsiban. A pápa a fiú kezére tette a kezét. Megsimogatta, magához ölelte. Így imádkozott körülbelül fél órán át. Végül felállt, inggallérja alól előhúzott egy láncot,

amelyen kereszt függött. Levette, és a fiú nyakába akasztotta. A fiú óriási erőfeszítések árán felemelte a fejét, és azt mondta: »Köszönöm, Szentatya, hogy fogadtál. Viszontlátásra a paradicsomban!« Ez a fiú Brescia környékéről származott, körülbelül 28 éves volt, és rákban szenvedett. Egyetlen vágya az volt, hogy halála előtt láthassa a Szentatyt. Nagyon szegény családból származott, ezért a szomszédok és hozzátartozói gyűjtöték össze a pénzt a repülőre neki és édesanyjának, hogy elmehessenek Rómába. Az új év első napja volt, a világ mulatott, mindenki ünnepelt. Én pedig egy ilyen esemény tanúja lehettem.”

Mi a különbség Isten és II. János Pál között?

II. János Pál a pápasága idején 259 olasz települést keresett fel, 104 külföldi apostoli útja során 131 független államban járt. Nem véletlen, hogy sokan „utazó” vagy „zarándok”pápának nevezték. A 90-es évek közepén a Vatikánban egy vicc is elterjedt utazásai kapcsán: „Mi a különbség Isten és II. János Pál pápa között? Isten mindenütt jelen van, II. János Pál pedig már mindenütt volt.”

Imecsfalva

1561-ben Imecsfalva néven jelentkezik az oklevelekben. 1567-ben Imechfalva a neve.

Egyes források szerint már 1424-ben volt temploma. Alapítása Imecs Antal nevéhez fűződik. 1730-ban Imets Tamás új szentélyt épített a régi helyébe.

A régi templomot lebontják és 1805-1808-ban újat építenek. A régiből nem marad meg semmi korjelző. Kisboldogasszony tiszteletére szentelik.

A falu neve a 19. század hetvenes éveiben került be a köztudatba, amikor a Csereyek udvarházában, a család tulajdonában levő régiségekből múzeumot rendeztek be 1875-ben. Mindvégig megmarad tiszta katolikus falunak.

Örökös szentségimádási nap: november 13.

Petőfalva: Az 1567. évi regestrum Petőfalva néven említi 4 kapuval. Kora középkori

temetője igen jelentős régészeti emlékeket rejt. Jelenlegi kis temploma 300 éves, főoltárán Asszisi Szent Ferenc. 1881-ben Fogarasy Mihály püspök támogatásával iskolát építettek. Az 1980-as évektől romák népesítették be a falut.

Székytamásfalva: 1567-ben Thamásfalva 10 kapuval szerepel. A reformáció idején elhagyták vallásukat. A katolikus kisebbségnek 1847-től van kápolnája a (Tury) Thuri család jóvoltából.

Szőrcse: Szent István korában már létezett. 1567-ben (Zoer) Zoerche 6 kapuval szerepel. A reformáció korában elhagyták vallásukat. 1975-ben Dénes Dávid katolikus imaházát szervezett, haranglábat állíttatott egy kis haranggal.

Forrás:

Léstyán Ferenc: *Megszentelt kövek, ersekseg.ro*

Az imecsfalvi Kisboldogasszony plébániatemplom

MAGUNKRÓL – MAGUNKNAK

A szent keresztségben haton részesültek:

– Jakab Zsófia, Berszán Bella, Kanabé Hunor, Rátz András, Béres Zádor, János Német Orsolya.

Az Úr öt testvérünket hívta haza:

– Antal Ferenc, László Ilona, Nagy Irén, Ilyés Erzsébet, Boros Éva.

Irgalmas Jézus, adj nekik örök nyugodalmat!

Havi rendszerességgel a következő családos programokat tartjuk:

• Minden hónap első vasárnapján 11:00 órától gyerekmise, mise után pedig találkozás a családokkal a plébánián egy kis enni-, innivaló mellett.

• Minden hónap negyedik péntekén este 19:00 órától a plébánián található házasság részére, amelyen a házasság vagy gyereknevelés témájával foglalkozunk film, előadás vagy interaktív tevékenységek keretében.

• Hétköznapi miserend változás július-augusztus hónapban:

A nyári két hónapban hétköznapokon a következő miserend lesz templomunkban:

Hétfő, szerda, péntek – 7 óra

Kedd, csütörtök, szombat – 18 óra

Abban rejlik a mi iránta való bizalmunk, hogy bármit kérünk az ő akarata szerint, meghallgat minket. S ha tudjuk, hogy meghallgat minket, bármit kérünk is tőle, azt is tudjuk, hogy kéréseinket már meg is hallgatta.

1J 5,14-15

Június 4-én, vasárnap, 11:00 órától családos mise, utána pedig a plébánián családos nap. Közös ebéd, játék, zene, beszélgetés, a gyerekeknek foglalkozások. Aki kér ebédet, annak ételjegyet kell előtte váltani (gyerekeknek 15 lej, felnőtteknek 25 lej). Várunk szeretettel minden családot!

Az idén szeretnénk az **Úrnapiját** városszinten, a többi plébániával közösen megünnepelni. Az ünnepi közös szentmise **június 8-án, csütörtökön este 18:30-tól** lesz a főtéren, utána pedig közös körmenet a parkban. Várunk szeretettel mindenkit! A gyerekeket arra biztatjuk, hogy hozzanak virágszirmot, mert ők fognak a körmeneten az Oltáriszentség előtt menni és virágszönyeget „készíteni” az Úrnak.

Június 11-én, vasárnap, a 12:00 órás szentmise keretében jubiláns házasságok (25, 50 év) megáldása, utána pedig közös ebéd a plébánián. Kérjük a jubiláns házasságokat, hogy akik részt szeretnének venni az ebéden, jelezzék részvételi szándékukat. Hívjuk, várjuk szeretettel erre a programra a jubiláns házasságokat.

Szénégető István sepsiszentgyörgyi születésű plébános június 24-én hálaadó szentmiséjét az elmúlt 25 év papi szolgálatáért. Szeretettel hívjuk a kedves testvéreket **ezüstmiséjére június 24-én, szombaton 10:30-tól!**

EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ – Katolikus havilap.
Kiadja a sepsiszentgyörgyi Szent József plébánia.

Főszerkesztő: Ilyés Zsolt.

Felölős szerkesztő, tördelő: Dávid Péter.

email: egyhazitudosito@gmail.com

Nyomda: DEICO – Sepsiszentgyörgy

ISSN: 2248-1532